

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΑΦΟΜΗ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 10 — ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ 99. χρ. 12.
Ἡ συνάφομή ἐστὶν ἀπολύτως ἐπισημὴ ἢ κατ' ἑλληνικὰν
εἰς δύο ἰσὰς θέσεις.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΥΠΟ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΡ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Ἐν τῇ Βουλῇ, 28, ὑπὸ τὸ Συναγωγικὸν τῆς Νίκης Ἀγύπτου.

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται λ.π. 20.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. — 22 Ἰουλίου 1884.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΕΛΤΙΟΥ: Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Φιλολογικά, ἐπιστημονικά, καλλιτεχνικά. — Κ. Σ. Κόντου Γλωσσικαὶ παρατηρήσεις. — Ἡμερολόγιον. — Ἐβδομάς. — Ἀπαντήσεις ἀνερρωτήσεων. — Πνευματικαὶ ἀσκήσεις.

ΦΥΛΑΟΥ: Παρὰ τῷ Ἀυτοκράτορι τοῦ Μαρόκου (Δὲ Ἀρ(αβίας) — Τινες ἤλθον κατὰ τὸν μέσον αἰῶνα ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ Σ. Γ. Παναγιωτοπούλου. — Φιλίλλητες. — Ἡ δωρεὰ τοῦ λόρδου Bute. — Ἡ Ἐκνή ποίημα Λ. Κόκκου. — Οἱ δύο φίλοι (διήγημα). — Ἐδνογραφικά.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Αἱ περὶ βελτιώσεως τῶν παρ' ἡμῖν φυλακῶν ἐπίσημοι, ἡμιεπίσημοι, ἐπιστημονικαὶ καὶ ἐξώδικοι συζητήσεις εἰς οὐδὲν κατέληξαν πρακτικὸν ἀποτέλεσμα. Διαπληκτιζόμεθα περὶ τοῦ τρόπου τῆς οἰκοδομῆς τοῦ κτιρίου καὶ περὶ τῶν ἐφαρμοστέων συστημάτων, τῶν δὲ καθειργμένων τὰ βδελυρὰ ἔμφυτα ἀκωλύτως, ὡς ἐν θερμότητι, ἀξάνουσιν εἰς τὸ προσφωρότατον τῶν φυλακῶν ἡμῶν ἔδαφος. Παρατηρήθη ἀνεκθῆν ὅτι αἱ ἐπιστημονικαὶ θεωρίαι ἐν Ἑλλάδι μένουσι πάντοτε θεωρίαι. . . . Τὸ παράδοξον εἶναι ὅτι ἐνῶς ἡ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι συζητεῖ, ἡ δούλη ἐφαρμοζομένη, οὕτω πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁ ἐν Ἡρακλείῳ τῆς Κρήτης ταγματάρχης τῆς χωροφυλακῆς κ. Χ. Κωνστ. Ἰωαννίδης εἰσήγαγε τὰ γράμματα εἰς τὰς φυλακάς, διώρισε διδασκάλους καὶ οἱ φυλακισμένοι εὐγνωμονοῦντες χρησιμοποιοῦσι τὰς πρώτας γνώσεις τῶν γράφοντες ἐν τῷ ἔγχωρῳ «Μίνωι» εὐχαριστήριον περατούμενον ὡς ἐξῆς «Νὰ μὰς συγχωρήτε ἂν δὲν εἶνε καλογράμμενον, διότι ξέρομεν γράμματα μόνον ἐξ μνηῶν».

Ἰδοὺ τρεῖς τίτλοι δραμάτων οὗς προσφέρομεν εἰς τοὺς δραματικούς ποιητὰς «Ὁ υἱὸς τοῦ κατατομηθέντος», «Ὁ σκύλος τοῦ δολοφονηθέντος», «Ὁ τρελλὸς νεκροθάπτης». Καὶ τοῦ μὲν πρώτου δράματος ἡ ὑπόθεσις εἶναι γνωστὴ διότι ἐγράφη εἰς τὰς ἐφημερίδας, ὅτι ἐνῶς ἐκατατομήτο κατὰδικός τις ὁ συνένοχος υἱὸς τοῦ θεαθῆν μακρὰν ἀναρριχώμενος εἰς τοὺς ἀποτόμους βράχους, φυγοδικῶν, ἐλεύθερος καὶ μετὰ τὸ πλεῖον ἀνὰ χεῖρας, λαμβάνων γραφικὴν θέσιν εἰς τὸ κορφοβοῦνι, σκοπεύων τοὺς δημίους, ἀλλὰ πάλιν μετανοῶν, παρακολουθῶν τὰς ἐργασίας τῶν νομίμως ἐγκληματούντων καὶ μετὰ τὴν πτώσιν

τῆς πατρικῆς κεφαλῆς ποιῶν ἀνεξήγητον χειρονομίαν καὶ ἀφανίζομενον εἰς τὰς χαραδράς! . . . Καὶ τοῦ δευτέρου ἡ ὑπόθεσις ἴσως εἶναι ἐν μέρει γνωστὴ δύο Ἴταλοι παιδιόθεν ἀχώριστοι φίλοι εἰργάζοντο εἰς τὰ μεταλλουργεῖα τοῦ Λαυρείου, ἀφῆνης ὁ εἰς τούτων ἐξηφανίσθη· ἐρωτηθεὶς ὁ ἕτερος περὶ τοῦ ἐξαφανισθέντος ἀπήντησεν ὅτι ἀσθενήσας οὗτος μετέβη εἰς τὸ νοσοκομεῖον Πειραιῶς. Μετὰ τινὰς ἡμέρας ἐθεάθη σκύλος τις — ὁ σκύλος τοῦ ἐξαφανισθέντος — ὅστις μετ' ἐπιμονῆς ἐκάθητο εἰς τὴν ρίζαν δένδρου τινός καὶ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐδέχετο νὰ τὸν ἀπομακρύνωσιν ἐκεῖθεν· ἐπειδὴ δὲ τις διαβάτης προσεπάθει ἐπιμόνως νὰ τὸν παραλάβῃ, ὁ σκύλος βλέπων ὅτι ἡ ἀντίστασις τοῦ ἦτο ματαία ἤρξατο σκάπτων διὰ τῶν ποδῶν, ὡς νὰ ἤθελε νὰ εἴπῃ τῷ διαβάτῃ τῆς ἐπιμονῆς του τὴν ἀφορμὴν τοῦ διαβάτου κινεῖται ἡ περιέργεια, σκάπτει καὶ οὕτως, καὶ ἀνευρίσκει ἐν οἰκτρᾷ καταστάσει τὸ πτώμα τοῦ ἐξαφανισθέντος Ἴταλοῦ γυμνόν — διότι καὶ τὰ ἐνδύματά του τὰ ἀφήρσεν ὁ δολοφόνος φίλος του — καὶ παρ' αὐτῷ τὴν σκαπάνην του δι' ἧς ὁ φίλος του ἐνῶς ἐκοιμάτο τοῦ διέσχισε τὴν κεφαλὴν! . . . Ποιητικωτέρα εἶναι τοῦ τρίτου ἡ ὑπόθεσις ἢν πρῶτοι ἡμεῖς μεταδίδομεν. Ὡς γνωστὸν ἡ πλεισίον τῶν Ἀθηναίων ἱστορικὴ μὴνὴ τοῦ Δαρνίου χρησιμεύει ὡς προσωρινόν φρονοκομεῖον ἐν αὐτῷ διακτινῶνται ἀναμιξῆ ἀνευ οὐδεμιᾶς περιθάλψεως καὶ θεραπείας ἀμφοτέρων τῶν φύλων πάσης τρέλλας καὶ μανίας λειτουργοί! . . . Δύο παράφρονες ἐρῶνται μιᾶς ἐπίσης παράφρονος . . . οἱ ἀντερασταὶ θανασιμῶς μισοῦσιν ἀλλήλους ἐνῶς ἐκεῖνη οὐδένα ἐξ αὐτῶν ἀγαπᾷ, ἴσως προτιμῶσα ἄλλον ἔχοντα σώας τὰς φρένας. Ἐν τούτοις ὁ εἰς τῶν ἐρωτευμένων τρελλῶν πνίγει διὰ τῶν χειρῶν του τὸν ἕτερον τοῦ ρυπαίνει τὸ πρόσωπον, καὶ τὸν στήνει ὄρθιον εἰς τὸ δωμάτιον ψάλλων τὰ ἐπινίκια τὸ ἀντικείμενον τῆς λατρείας τῶν δραπετεῦν, ὁ δὲ φονεὺς διορίζεται ἐπισημῶς νεκροθάπτης τῶν τρελλῶν θάπτων πρῶτον τὸν ὑπ' αὐτοῦ πνιγέντα, μόλις ἀκουομένων τῶν ψαλμῶδιων τοῦ ἱερέως ἐν μέσῳ τῶν καγχασμῶν τοῦ νεκροθάπτου καὶ τῶν ἐπευφημιῶν τῶν καρισταμένων λογικῶν καὶ μὴ θεατῶν. . . . Λέγεται μάλιστα ὅτι ὁ φονεὺς εἶπε τὰ ἐξῆς ἀξιωμακόμενα «σκοτώνας εἶνε ἀνθρώπου. . . σὺν εἶσαι γνωστικός σὲ κἀνοῦν μπόγια, σὺν ἦσαι τρελλὸς νεκροθάπτη! . . .»

Εἶναι καιρὸς, φρονοῦμεν, νὰ σκεφθῶμεν ποῦ θὰ τοποθετηθῶσι τὰ ὑπὸ τοῦ λόρδου

Μπγιούτ δωρηθέντα ἡμῖν ἀγάλματα, περὶ ὧν ἐν τῷ σημερινῷ φύλλῳ τῆς «Ἐβδομάδος» εἰδικὸς ἀνὴρ πραγματεύεται ἐν ἐκτάσει. Ἀγνοοῦμεν τὴν περὶ τούτου γνώμην τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου μὴ ἀποφνημαμένου εἰσέτι μηδὲ διορισάντος πρὸς τοῦτο εἰδικὴν ἐπιτροπὴν. Καὶ τοποθεσιαὶ μὲν καταλλήλοι βεβαίως δὲν ἔλλειπουσιν, διότι ἔχομεν τὰ δύο καλλιτεχνικώτατα ἱκρίωματα τῶν Πλατειῶν, τοῦ Συντάγματος καὶ τῆς Ὀμονοίας, τὸν περὶ τὸ Δημαρχεῖον τερπνὸν χῶρον, τὰς δὲ τῆς τοῦ Ἰλισσοῦ, τὴν παλαιὰν καὶ νέαν ἀγορὰν, τοὺς σταθμούς τῶν δύο σιδηροδρόμων κλ. Δυσχερεῖας μόνον παρέχει ἡ εὐρέσις τοῦ καταλλήλου δι' ἐκάστην θέσιν ἀγάλματος· διότι καὶ μὲν αἱ δύο δωραδὲς δύνανται νὰ τοποθετηθῶσιν εἰς τὴν ἐν ἐνεργείᾳ ἀγορὰν, τὸ ἀγαλμα τοῦ Ἐρμού παρὰ τὸ δημαρχεῖον ἔνθα καὶ τὸ Χρηματιστήριον, οἱ δύο παλαισταὶ εἰς τὰς δὲ τῆς τοῦ Ἰλισσοῦ πρὸς ἀνάμνησιν τῶν παλαιστῶν τοῦ Θεάτρου καὶ τοῦ Σταδίου, ἀλλ' ὁ δωροφόρος τοῦ Πολυκλείτου; ἡ προτομὴ τοῦ Διονύσου; Προσέξατε μήπως ἀδικηθῇ ἡ πλατεία τοῦ συντάγματος! Ἀφοῦ ἐντὸς τοῦ μικροῦ καὶ μυροβλήτου κήπου ὑπάρχει τὸ χαριέστατον ἐκεῖνο παιδάκι, ἐξ οὗ ἀναβλύσουσι τὰ κρυστάλλινα τοῦ ἀναβρυτηρίου νάματα, ἀφύκτως διὰ καλλιτεχνικούς λόγους πρέπει νὰ τεθῇ καὶ ἕτερον ἀγαλματάκι ἀπέναντι τούτου ἐπὶ τῆς κεντρικῆς τῆς πλατείας ἐξέδρας. Ἐπὶ τοῦ παρόντος μέχρις οὗ τὸ ζήτημα ὀραμασθῇ, τὰ ἀγάλματα τοῦ εὐγενούς μαρκεσίου ἄς τοποθετηθῶσιν εἰς τὰς μεγαλοπρεπεῖς καὶ χλιδῶσας αἰθούσας τοῦ δημαρχεῖου.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ,
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

Ὁρῶμεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι παρ' ἡμῖν ἡ σατυρικὴ δημοσιογραφία κατὰ πολὺ ὑπερέβη τὴν λεγομένην *σοβαρὰν*. Εἶναι τελεία εἰς τὸ εἶδος τῆς. Ὁ «Ραμπαγᾶς» πρῶτος καὶ εἴτα ἡ εὐθαλῆς αὐτοῦ παραφυᾶς τὸ «Μὴ Χάνεσαι» ἐνεκαίνισαν νέον εἶδος σατυρογραφίας, συνετέλεσαν εἰς τὴν λέπτυνσιν τῆς καλλιτεθῆσας, ἐκαυτηρίασαν κοινωνικὰς νόσους, ἐπάταξαν κατακέφαλα τὸν ῥομαντισμόν, — ὅστις ἀπὸ τοῦ 1873 ἤρξατο καταπίπτων — καὶ διέδωκαν τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Χ. Ἀννίνου τὸ πρῶτον ἐν Ἑλλάδι εἰσαχθὲν *λογοπαίγιον*. Δὲν ἀρνούμεθα ὅτι πολυλάκις ὁ σατυρικός τύπος παρεξέτραπη, ὅτι πολυλάκις ὑπερεπήδησε τὰ ἔσκαμμένα, ἀλλὰ τὰ ἄλλα τῆς προόδου αὐτοῦ ἡ-

6,026, ποινικά 2,412, βουλευματα, 731 και πράξεις προέδρου 1479. Έξεκαθαρίθησαν δὲ καὶ ἐβελωθήσαν τέλη καὶ πρόστιμα εἰσπρακτέα ὑπὲρ τοῦ δημοσίου, δραχμῶν 37,197 καὶ 95]00. Ὁμοίως ἐβεβαιώθησαν τέλη πολιτικῶν ἀποφάσεων ὑπὲρ τοῦ δημοσίου δραχμῶν 1600. — Ἦρξαντο αἱ ἐργασίαι τῆς κατασκευῆς τῆς ἀπὸ Ναυπλίου εἰς Ἄργος διακλαδύσεως τοῦ ΣΠΑΠ. — Ἦρξαντο αἱ ἐξαιτήσεις τῶν βουλευμένων νησιέλλησιν εἰς τὴν σχολὴν τῶν ὑπαξιωματικῶν πρὸς ἐκπαίδευσιν. — Ἐν Μεσσηνί ἐτέθη δεκαήμερος κἀθαρισὸς διὰ τῆς ἐξ Ἐλλάδος ἀπόστασης. — Εἰς τὸν ὄψο τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας προταθὲν διαγωνισμὸν πρὸς ἀποστολὴν τριῶν ὑποτρόφων εἰς τὴν Ἑσπερίαν προσήλθε μόνον εἰς, ὅστις καὶ ἐξετασθεὶς ἐπέτυχεν (!) — Ἡ ἐπι λαθροπορῆσιν περιέρχον δίκην τοῦ ἐν Ῥωσσίᾳ κ. Βαλλιάνου ὠρίσθη κατὰ τὰ τέλη Σεπτεμβρίου. — Αἱ ἀρξίμενοι ἐργασίαι πρὸς διοχέτευσιν ὕδατος ἐκ Κεραιτῆς εἰς Λαύριον ἐφθασαν εἰς εὐχάριστον σημεῖον εὐφροσύνης ἀρχαίου φράτος ἐξ οὗ κάλλιστον καὶ ἀφθονον ἀναδύσκει ὕδωρ. — Τοῖς ναυτιλλομένοις ἀγγέλλει τὸ ὑπουργεῖον τῶν ναυτικῶν, ὅτι κατὰ τὴν πρὸς νότον εἰσοδὸν τοῦ εὐβοϊκοῦ κόλπου ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ νησιδίου Βερδοῦδι ἰδρῶθῃ φάρος, οὗ ἡ φωταφία θ' ἀρχίσῃ τῇ πρώτῃ προσέως ἀναφύσεως. Ἡ τοποθεσία τοῦ φάρου τοῦτου εἶναι πλάτος 38° 0' 0" Β. μήκος 240 6' 6" Α. Γρηνοῦλης. — Συνελήθησαν ὑπὸ τῆς ἀτρακτοῦ τῆς «Παρίλου» ἐν Ἐρμιόνη ὁ πρωτοπόρος καὶ τινες συνεργοὶ τῆς πρόστιμος διαπραχθείσης πειρατείας. — Ὁ σταφιδόκαρπος ἐν Μεσσηνί εἶναι ὕγιης καὶ ἀφθονος καὶ ἀν βροχῇ ἔσται ἐκ τῶν σπανίων ἢ ἐσοδεία. — Ἀσθενεὶ βαρέως ἐν Λαυδίῳ ὁ ἡμέτερος πρεσβυτέρης κ. Βρατίλας Ἀρμένιος. — Ἐπίσης ἀσθενοῦσιν ἄλλ' αὐτοῦσιν οὐχὶ βαρέως οἱ διαπρεπεῖς ὑπάλληλοι τοῦ ὑπουργείου τῆς παιδείας κ. Φριδερίκος καὶ Π. Σταματάκης. — Ἐπαίσθητῃ βραδίᾳ βεβαιούται ὅτι ἐπέληθεν εἰς τὴν ὀγεινὴν κατάστασιν τῆς Τουλώνας καὶ Μασσαλίας.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΑΝΕΥ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Ὡ Ἀθηναί! Πόσον παράδοξος χώρα εἶσαι! Τοῦ ἐλαχίστου εἰσπρακτορὸς ἢ μεταθέσεις ἀπασχολεῖ τὰς ἐφημερίδας σου καὶ ἐν τούτοις δὲν εὐρέθη μία ἐν ἀναγράφῃ ὅτι: — αἰεὶ τὸν Ζωδιακὸν κλάδον ἐγένετο ἡ ἐξῆς μεταβολή. Μετατίθη τὴν παρελθούσαν Πέμπτην δ' Ἠλίος ἐκ τοῦ Καρκίνου εἰς τὸν Λέοντα. Τόσον λοιπὸν ἀσήμερος εἶναι ὁ ἥλιος ὥστε δὲν τῷ εὐχέσθαι τοῦλάχιστον νὰ εὕρῃ τὸν λέοντα... χορτασμένον;

Ἄλλὰ ποῦ μὲς ἀρνεῖται ἡ καλιμβουλος καὶ ἑστατος πολιτικῆ; Ταύτην ὅμως ἐδικαίεται ὁ λαὸς καὶ μὲ τὴν αὐτὴν λέξιν ὀνομάζει τὰ ὄντα ἐκείνα τῶν ἐλευθερίων ἢ θῶν ἄτινα συνεχῶς ἀναφέρονται ἐν τῷ ἀστυνομικῷ δελτίῳ; Τὰ γυνεῖα τοῦ καλοκαυρῖου, τ' ἀστέρια τοῦ χειμῶνα, τὰ λόγια τῆς πολιτικῆς ἐποῆς σου μὴ πιστεύεις. Καὶ τὸ ὄνομα βεβαίως δὲν δίδεται κατ' εὐφημισμὸν διότι ἡ πολιτικὴ, πόσα κακὰ δὲν γεννᾷ παρ' ἡμῖν!

Ἡ πολιτικὴ — ὄχι βέβαια ἡ τῆς παροιμίας — μεταξὺ ἄλλων, ἐγέννησε καὶ τὸ κῶμμα, διότι ἄλλως δὲν ἐξηγεῖται ἡ ὑπαρξίς του ἐν τῇ γλώσσῃ μας. Οὐδαὶ ἀρχαῖος συγγραφεὺς τὸ ἀναφέρει. Καὶ τὸ μόνον κῶμμα οὐτως πιστοποιεῖται ἡ πατρότης εἶναι τὸ τοῦ Ἀριστοφάνους τοῦ Βυζαντίου ὅστις εἰσήγαγε εἰς τὴν ἑλληνικὴν τὰς σιγαμάς, τελείαν, μέσην καὶ ἄνω σιγαμὴν. Πρὸ αὐτοῦ (200 π. Χ.) οὐδὲν κῶμμα ἐπύετο...

Ὡ Ἀθηναί τοῦ Ἀστυνομικοῦ Δελτίου καὶ τοῦ Ἀνδρα τῶν Νυμφῶν τῆς σκόνης καὶ τοῦ φανικού ὄψεως, ἄς σὲ λατρεύωσιν οἱ ἀρχαιολόγοι καὶ οἱ ἐπαρχιώται. Ἐγὼ μεταβαίω εἰς τὰς Θήβας τῆς ἀρχαιότητος ὡς αἱ ἐπὶ τὰ πόλαι ἔφερον τὰ δονόματα τῶν ἐπὶ τὰ ἰσχυρῶν... θυγατέρων Ἀμφίονος τοῦ κτίστου τῆς πόλεως. Πορεύομαι εἰς τὴν ἀκρόπολιν Κάδμειαν ἐν μέσῳ τῆς ὁδοῦ εἰς ἀγορὰ, κοσμουμένη μὲ τ' ἀγάλματα ὄλων τῶν ἐνδόξων Θη-

δαίων. Ἰσχυρὰ καὶ θυμῶν ἐκείθεν, τὸν περιφροσὸν ναὸν τοῦ Ἰσχυροῦ Ἀπόλλωνος καὶ τοῦ Ἡρακλείου Προμάχου. Ἄλλ' ἐξείφνης ἤχει ὁ κῶδων τοῦ προέδρου καὶ τρέχῳ εἰς τὸ δικαστήριον: Ἰλησμένηα νὰ σὰς εἶπω ὅτι προσεκληθῆν ἐκεῖ εἶνα ἐξετασθῶ ὡς μάρτυς. — Τίς ἐδικαίετο; — ὁ Πινδαρος. Καὶ ἡ περὶ τῆς καταστάσεως τῶν Ἀθηνῶν μαρτυρία μου φαίνεται ἐπεδάρουν τὴν θέσιν του διότι τὸ δικαστήριον συγχείμενον κτλ. λαβὸν ὑπ' ὄψιν ὅτι οἱ ἔπαινοι τοῦ Πινδαροῦ διὰ τὰς Ἀθήνας ἦσαν ὑπερβολικοὶ μέχρις ἀπίτης, κατεδικάσαν αὐτὸν εἰς πρόστιμον δραχμῶν χιλίων, πληρωτῶν καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως. — Ὅτε τὸ ἤκουσα ἰσκέρθη ὅτι οἱ Θηβαῖοι τῆς ἀρχαιότητος ἦσαν... φρόνιμοι καὶ προνοητικοὶ ἀνθρώποι.

Ὁ Πινδαρος ἦτο μέγας ἀμαρτωλός. Ἐτόλμησε νὰ περιπαίξῃ τὸν Ἀπόλλωνα εἰπὼν (Πυθ. ἰ 47-55) ὅτι οἱ ὑπερβόρειοι λαοὶ τῷ ἰθυσίαζον:

Κλειτὰς ὄνων ἐκατόμβας

Καὶ ἐκεῖνος ἔσκανε ἀπὸ τὰ γέλοια ἀκούων τοὺς εἰσοδεῖς ὀγκανισμούς των... Ὁ Κορυφαῖος τῶν Ἑλλήνων λυρικῶν ἔζησε τὸ 522—442 π. Χ. ἀνετράφη ὑπὸ μαλισσῶν, ἦτο ἀριστος μουσικὸς καὶ ἔγραψεν ἐπ' ἀμοιβῇ καὶ κατὰ παραγγελίαν. Δυστυχῶς ὀλίγιστα τῶν πολλῶν του ἔργων διεσωθήσαν. Ὁ Πινδαρος ἤκουε καὶ τῶν ἄλλων τὰς γνώμας ἢ δὲ φίλη καὶ διδασκαλίαν τοῦ Ἡρόδοτου τὸν συνεδούλουσε νὰ παρεβάλλῃ μύθους ἐν τοῖς ποιήμασι του. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ ἐπαράκαμπε ἤκουσε παρ' αὐτῆς τὸ ἔκτοτε παροιμιώδες: «τῇ χειρὶ δὲν σπείρην, ἀλλὰ μὴ ὄλω τῷ θυλάκῳ». «Ὅλος ὁ κόσμος τὸν ἐθαύμασε καὶ τὸν θαυμάζει ἄλλ' οἱ κριτικοὶ του τὸν ἀπεκίλευσαν ἄσποντον καὶ βωμολόγον διότι συνένεμξε τὸ ὄνομα ὄνος μὲ τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος.

Διατὶ τάχα ὁ ἀτυχῆς ὄνος τὸ σῶμβολον τῆς ἀπομονῆς νὰ εἶναι ὁ ἀποδοκιμαστικὸς τῆς ζωολογίας; διατὶ τοὺς ἀμούσους νὰποκαλοῦσι ὄνους πρὸς ἄβραν καὶ εἰς παράστασιν τοῦ μηδαμίου νὰ λέγωσιν ὅτι πρόκειται «περὶ ὄνου σκιᾶς»; Τοῦτο εἶναι μέγα ἄδικον ὅσον μεγάλη εἶναι καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος. Βλέπετε φοβούμεθα νὰ ἐπαναλάβωμεν καὶ τὸ ὄνομα του! ἄλλοίμονον δι' ἐν ἰτολμῶμεν νὰ προφέρωμεν τὸ σημερινὸν κακόηχον Γαῖδαρος! Πόσον χαριτωμένοι λεπτέπλεπτοι θὰ ἔδρακον τὸ γέλοιο καὶ θὰ συνέσπων τὴν ὄφρῳν μυκτηρίζοντες τὴν χυδρότητα τοῦ θέματος. Καὶ ὅμως ἀπὸ τὸ ἐπροφέραμεν, ἄς εἴπωμεν καὶ πόθεν παράγεται, ἄνευ οὐδεμιᾶς φιλολογικῆς ἀξιόσεως, ἐνοεῖται. Πρῶτος παράγων φαίνεται ὁ Κάνθαρος — ὄχι βεβαίως τὸ λοιμοκαθαρτήριον — ἐκ τοῦ Κάνθων ὄπερ ἄλλοτε ἦτο συνώνυμον τοῦ ὄνος. Καὶ Κάνθαρος ἀναφέρονται πολλοὶ εἰς τοὺς ἀρχαίους συγγραφῆς, κ. α. θ. ἡ λ. α. δ' ἐλέγοντο τὰ σάγματα. Ἄλλοι παράγουσι τὸ ὄνομα ἐκ τοῦ Γάδος ὁ ἰχθύς ὅστις καὶ νῦν καλεῖται ὄνισκος καὶ εἶναι ὁ ὄνος τοῦ βασιλείου τοῦ Ποσειδῶνος. Τώρα δὲ κέρχον καὶ ἄλλα ἐτυμολογίαι ἀλλ' ἐπειδὴ κατετίθη πολὺ ἡ ὄνολογία αὐτῆ, θέτομεν τελείαν ἀπὸ προσθεσῶμεν καὶ τὴν ἐξῆς νοτισμωτάτην σχολαστικότητα τοῦ Δουκαγγίου: «Γαῖδαρος = εἰδαρος διὰ τὸ ἀεὶ δαίρεσθαι»...

Θαυμάζομεν τὸν Πυθαγόραν διὰ τὴν οὐστασιν του Συναδρίου τῶν ὀπαδῶν του καὶ διὰ τὴν ἐφερέσειν του φερωνύμου γεωμετρικοῦ θεωρηματός τῆς ἐκαστόμενης ἀλλ' ἰδίως θαυμάζομεν αὐτὸν διὰ τὴν ἔφορον αὐτοῦ μετριοφροσύνην ὅτε ἀρνούμενος τὸν δικαίως ἀποδιδόμενον αὐτῷ τίτλον τοῦ σοφοῦ πρώτος ἀνόμωσεν ἐκτενὸν φιλόσοφον. Τοσοῦτο δὲ μάλλον καβ' ὅσον βλέπομεν τὸν ἱερὸν ἀριθμὸν τῶν ἑπτὰ σοφῶν τῆς Ἑλλάδος συνεχῶς καὶ αἰωνίως πληθυνόμενον τὴν δευτέραν κριτικὴν ἐκιδούσαν ἀπειδῆς διπλώματα σοφίας... ὡς νὰ μὴ ἀνέγνω ποτὲ ἐν τῷ ἐπιγράμματι ὄπερ ὁ Λουκιανὸς ἔγραψε εἰς τὴν αὐτοῦ βιβλίον τοὺς στίχους τοῦτου:

μωρὰ γὰρ ἀνθρώποις καὶ τὰ δοκοντα σοφὰ ἄλλ' ὁ σὺ θαυμάεις, τοῦθ' ἑτέροισι γέλοιο.

Ἄξιωματα δὲ ὡς ἐκφράζουσι τὰς σοφὰς γνώμας των, οἱ ἀσатиκοὶ ποιηταί: «Ὁ λόγος ἐξέρχεται ἐξ ἐνὸς στόματος καὶ εἰσέρχεται εἰς μυριάδας ὄτων. Εἶνε ἀργυροῦς, ἀλλ' ἡ σιωπὴ εἶνε χρυσοῦς. Ὁ λόγος ὀμοιάζει πρὸς τὸ ζωογόνον γάλα, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ χύνεται ἄνευ ἀνάγκης διότι οὐδαὶ δύναται νὰ ἱκαναφέρῃ τὸ γάλα εἰς τοὺς μαστοὺς ἐξ ὧν ἠλμέγη». Ἄλλ' εἶνε ἀπαραίτητος καὶ ὁ λόγος «Ἐὰν τὸ βίλος δὲν χωρισθῇ ἀπὸ τοῦ τόξου δὲν φθάνει εἰς τὸν σκοπὸν».

Ὁ Laurent Picha γράφων περὶ τῆς συνωνύμου τῆς σήμερον ἰορταζόσης ἐπιλέγει: Madafaine fit sa penitence en aimant. Πόσον ποιητικὴ καὶ ἡ ὄραία εἰκὼν αὐτῆ τῆς Μαγδαληνῆς ἐκτινύσῃ τὴν ποιήν τῶν παλαιῶν τῆς ἀνομημάτων διὰ τῆς ἀγάπης καὶ πόσον ἡ ἀμαρτωλὴ φαίνεται ὑπερτέρα τῶν ἄλλων ἐκείνων αἰτινες πρὸς ἐξίλιωσιν τῶν ἀμαρτιῶν των νηστεύουσι, κακουχούται, σκληραγωγούνται, εἶνα ὑποστῶσι τὸν κανόνα ὄν τοι; ἐπέβαλε ὁ σκληροτράχηλος πνευματικὸς των!

Ἄλλως τε ὡς εἶπεν ὁ Μιχαηλάγγελος: «ὁ Ἐρως! εἶνε αἱ πτέρυγες αὐτοῦ ὁ θεὸς ἔδωκεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους εἶνα ἀνέρχωνται μέχρις αὐτοῦ».

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Τίς εἶπεν, ὅτι τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα ὀμοιάζει πρὸς μέθυσον ἐπιπνον, ὄν, ἀν τὸν ἀνεγείρῃς ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους, θὰ πῆσῃ πρὸς τὸ ἕτερον;

Τίς πρώτος ἀπὸ τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγ εἰσήγαγε τὴν τυπογραφίαν εἰς Ἑλλάδα;

Τίς εἶπεν, ὅτι ἀν αἱ Ἀθηναὶ ἦσαν νήσος θὰ ἐδέσποζον τοῦ κόσμου ὄλου;

Πρὸς τί δύναται νὰ παραβληθῇ εὐφρῆς βιβλίον;

Νὰ προστεθῇ καινὸν γράμμα εἰς τὰς κάτωθι λέξεις, δι' ὧν νὰ σχηματισθῶσιν ἕτεραι:

- ἄγος
- δόμος
- νόθος
- φάσις
- τόμος
- ἀφή
- χῶμα

σ	σ
σ	σ
σ	σ
σ	σ

ΑΙΝΙΓΜΑ

Ἦλθ' ἀπὸ τὴν Ἀραβίαν καὶ ἰγὼ κ' οἱ ἀδελφοί μου, καταβόναχο σὺν ἡμῶν δὲν μὸδ δίνουσε ἄβλαν, πλὴν ἀξίως σταν ἔχω ἕναν ἀδελφὸν μαζὶ μου... Τώρα εἰμπορεῖς νὰ μ' εὕρῃς μὲ μεγάλην εὐκολίαν.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὅσοι τῶν κ. συνδρομητῶν δὲν ἐπλήρωσαν εἰσέτι, εἴτε ἀπευθείας εἴτε διὰ τῶν κ. ἀνταποκριτῶν ἡμῶν, παρακαλοῦνται νὰ ἀποστείλωσι τὴν συνδρομὴν των «πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἑβδομάδος» διὰ χαρτονομισμάτων ἢ γραμματοσήμων. Εἶναι δὲ πλέον καιρὸς.